

РЕШЕНИЕ

№ 23918

гр. София, 18.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Бойкинова

Адриан Янев

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разглежда дело номер **8700** по описа за **2024** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на Директора на ТД „Митница“ С. срещу Решение № 3424 от 21.07.2023 година, постановено по АНД № 9533/2023 година по описа на Районен съд – София, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № BG2023/5800-9/НП от 01.06.2023 г., издадено от Директор на ТД Митница С., с което на „Естетик Сървисиз“ ЕООД за нарушение по чл. 234, ал. 1, т. 2 от Закона за митниците /ЗМ/ на основание чл. 234, ал. 2, т. 2 е наложена имуществена санкция в размер на 56 702,02 лв и на основание чл. 234, ал. 4 от ЗМ са отнети в полза на държавата 3 500 броя „Хиалуронов гел“ /Sodium Hyaluronate Gel/(1ml:20mg).

В касационната жалба са изложени доводи, че оспореното решение е неправилно и необосновано, постановено в противоречие на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Счита, че от събраните в хода на административното производство доказателства безспорно се установява, че дружеството е извършило твърдяното нарушение. Твърди, че от представителя на наказаното дружество не е оспорено обстоятелството дали декларираните стоки са медицински изделия съгласно разпоредбите на Закон за медицинските изделия /ЗМИ/ и дали за същите е необходимо представяне на разрешение. Навежда аргументи, че

предмет на спора е не в кой код по КН следва да бъдат класирани стоките, а дали „Естетик Сървисиз“ ЕООД е било задължено да представи Разрешение за търговия на едро с медицински изделия. Моли съда да отмени оспореното решение и да потвърди процесното НП.

Ответникът- „Естетик Сървисиз“ ЕООД, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба. Моли съда да остави в сила въззивното решение като правилно и законосъобразно. Подробни съображения излага в писмен отговор на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на жалбата.

Административен съд София-град, XXI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Настоящият съдебен състав споделя установената от СРС фактическа обстановка, поради което счита, че не е нужно да я преповтаря, поради което на основание чл. 221, ал. 2 АПК препраща към мотивите на СРС. В конкретния случай изводите относно фактите по делото в пълна степен се подкрепят от събрания доказателствен материал. Преценката за правилност и за безспорна установеност на фактите от значение за предмета на настоящото производство почива на точна правна интерпретация на събрания в хода на съдебното следствие пред въззивната инстанция доказателствен материал. По отношение фактическите констатации спор няма като последният се свежда до произтичащите от тях правни изводи.

При постановяване на оспореното решение районният съд не е допуснал нарушения на процесуални правила. Извършил е цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление, съгласно задължението по чл. 312 и чл. 313, ал. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 84 от ЗАНН. В тази връзка е приел, че АУАН и НП са издадени от териториално и материално компетентни органи, в кръга на техните функции и по предвидения в закона ред и форма и в сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Съдът констатира, че АУАН и НП формално отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, доколкото съдържат пълно и конкретно описание на фактическите обстоятелства на вмененото нарушение. Въззивният съд обаче е счел, че наказателното постановление следва да бъде отменено, тъй като вмененото на касатора нарушение се явява недоказано от обективна страна. Приел е, че в конкретния случай АНО не е доказал по безспорен начин дали стоката ще се използва като естетически, козметичен продукт или като медицинско изделие /медикамент/, в който случай се изисква Разрешение за търговия на едро с медицински изделия, издадено по реда на ЗМИ.

Така постановеното решение е правилно.

Административнонаказателната отговорност на „Естетик Сървисиз“ ЕООД е ангажирана във връзка с нарушение на чл. 234, ал. 1, т. 2 от ЗМ, за това, че дружеството е избегнало забрани и ограничения, а именно - изискването за наличие на Разрешение за търговия на едро, издадено по реда на ЗМИ, с което е осъществило състава на митническа измама

Същевременно обаче в хода на административнонаказателното производство не е безспорно установено какви всъщност са били релевантните за тарифното класиране характеристики на стоките и по-конкретно за каква употреба са предвидени същите, съответно по коя позиция от КН е следвало да се класират. Според заключението на Митническата лабораторна експертиза, продуктът представлява дермален филър за подобряване чертите на лицето и премахване на бръчки, каквито дермални филъри се прилагат в естетичната медицина за неоперативен лифтинг и цялостно моделиране на лицето, за разкрасяване чрез инжектиране, т.е. продукт, различен от медикамент, а според становището на ИАЛ - предварително напълнените спринцовки с хиалуронова киселина или с натриев хиалуронат, предназначени за подкожно или вътреставно приложение са медицински изделия. Видно от становището на дирекция „Митническа дейност и методология“ към Агенция Митници не може да се извърши еднозначно тарифно класиране на стоката – ако същата е пригодена за продажба на дребно, годна за употреба, предназначена за подкожно инжектиране с цел изглаждане на бръчки и други, класирането следва да се извърши в декларирания код 3304 99 00, а ако стоката се прилага при остеоартритни или други заболявания, чрез инжектиране, същата следва да се охарактеризира като медикамент и класирането следва да се извърши в код 3004 90 00. В този смисъл, правилно СРС е приел, че без наказващият орган, в съответствие с доказателствената си тежест по чл. 103, ал. 1 от НПК вр. чл. 84 ЗАНН да е провел пълно, пряко доказване на обстоятелствата от състава на чл. 234, ал. 1, т. 2 от ЗМ, тарифният код, деклариран за стоката по оформения от митническите органи режим следва да се счита за правилно определен от „Естетик Сървисиз“ ЕООД. Безспорно е, че доказателствената тежест, дали стоката ще се използва като естетически, козметичен продукт или като медицинско изделие /медикамент/, в който случай се изисква Разрешение за търговия на едро с медицински изделия, издадено по реда на ЗМИ е на административнонаказващия орган. В този смисъл твърдението на същия, че за продукта Хиалуронов гел/ Sodium Hyaluronate Gel (1ml) (Biophasic 1ml:20mg) - 3500 броя се изисква Разрешение за търговия на едро с медицински изделия, издадено по реда на ЗМИ, остава недоказано. Фактът, че при вноса на визираната стока дружеството не е притежавало процесното разрешение, не се отрича и опровергава от същото, още повече, че след съставяне на АУАН, но преди издаване на НП, „Естетик Сървисиз“ ЕООД е поискало от ИАЛ издаването на процесното Разрешение, каквото, безсрочно, му било издадено на 13.02.2023 г. Нещо повече, „Естетик Сървисиз“ ЕООД не е въвеждало пред митническите органи твърдения, че притежава такова разрешение и на базата на това да прави опити за избягване заплащане на мита, при което няма как да има опит за митническа измама. Липсата на такова разрешение не може да се третира като опит за измама по смисъла на чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ. Следователно, при положение, че спорното нарушение по чл. 234, ал. 1, т. 1 от ЗМ не е извършено от обективна страна, то и чл. 234, ал. 4 от ЗМ е недопустимо приложен за отнемане в полза на държавата на стоки, които не са били предмет на митническа измама.

За пълнота на изложението следва да се отбележи, че е налице още едно основание за

отмяна на процесното НП. Съобразно тълкуването на Европейският съд на чл. 42, параграф 1 от Регламент № 952/2013 всяка държава- членка трябва да предвиди в националното законодателство административни или санкционни мерки, но такива, които не надхвърлят границите на необходимото за постигане на легитимно преследваните от закона цели (решение от 16.07.2015 г., Chmielewski, C-255/14, EU:C:2015:475, т. 22). Същите следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. Според СЕС, строгостта на санкциите трябва да бъде в съответствие с тежестта на наказваните с тях нарушения, като по-специално се гарантира реално възпиращ ефект и същевременно се съблюдава основният принцип на пропорционалност. Нерелевирането на фактора на законност на пренасяните стоки при налагане на наказание и в частност отнемането им/ или присъждане на тяхната равностойност/ в полза на държавата, само по себе си противоречи на принципите и целите на Регламента (Решения на СЕС по дела C-497/15, C-498/15, C-655/18).

Съобразно решение от 04.03.2020 г. по дело C-655/18, "Член 42, § 1 от Регламент № 952/2013 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, съгласно която при отклоняване от митнически надзор на стоки, поставени под режим на митническо складиране, освен имуществена санкция титулярят на разрешението за митническо складиране е длъжен да плати и равностойността на тези стоки". Така например, в решение C-655/18, постановено във връзка с приложението на чл. 233, ал. 6 от ЗМ, изрично е прието, че санкция, която се състои в задължение да се плати равностойността на отклонените от митнически надзор стоки, не изглежда пропорционална, при това, независимо от факта, че се прибавя към имуществената санкция. Санкция в подобен размер надхвърля границите на необходимото, за да се гарантира, че стоките няма да бъдат отклонени от митнически надзор.

По аргумент от § 2 на чл. 288 от Договора за функциониране на ЕС за задължителния характер на регламентите (в случая член 42, § 1 от Регламент № 952/2013) и непосредствената им приложимост в правото на държавите - членки, независимо дали са транспонирани в национални правни норми, разпоредбата на чл. 234, ал. 4 от ЗМ, като противоречаща на Правото на ЕС не следва да бъде прилагана. В случая от административно- наказващия орган е приложена цитираната норма, според която в случаите на митническа измама стоките - предмет на нарушението, се отнемат в полза на държавата независимо от това чия собственост са, а ако липсват или са отчуждени, се присъжда тяхната равностойност, представляваща митническата им стойност, или при износ - стойността на стоките, освен ако стойността на избегнатите мита и/или другите публични държавни вземания не надхвърля 35 на сто от митническата стойност на стоките или при износ - стойността на стоките. Следователно, чл. 234, ал. 4 от ЗМ е в противоречие с член 42, § 1 от Регламент № 952/2013 и тълкуването на СЕС, описано по- горе в настоящото решение, поради което НП /конкретно в частта си по т. 2/ е незаконосъобразно и правилно е било отменено от въззивния съд.

Предвид изложеното съдът намира, че оспореното решение, като постановено при липсата на допуснати съществени процесуални нарушения и при правилно приложение на материалния закон, следва да се остави в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд-София-град, ХХІ касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3424 от 21.07.2023 година, постановено по АНД № 9533/2023 година по описа на Районен съд – София.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1. 2.